

Date and Time: Thursday, 9 September, 2021 9:59:00 AM MYT

Job Number: 152459350

Document (1)

1. [Nasimah bt Kamarudin v Pendakwa Raya](#)
[\[2017\] MLJU 565](#)

Client/Matter: -None-

Search Terms: akram hizri

Search Type: Natural Language

Narrowed by:

Content Type
MY Cases

Narrowed by
-None-

NASIMAH BINTI KAMARUDIN v PENDAKWA RAYA

[CaseAnalysis](#)

| [2017] MLJU 565

Nasimah bt Kamarudin v Pendakwa Raya [2017] MLJU 565

Malayan Law Journal Unreported

MAHKAMAH TINGGI (KUALA LUMPUR)

MOHD SHARIFF PK

RAYUAN JENAYAH NO 42(K) - 99-08 TAHUN 2016

20 March 2017

Ahmad Nazneen bin Zulkifli (Timbalan Pendakwa Raya) bagi pihak responden
*Ahmad Shamil bin Abdul Hamid (**Akram Hizri** & Azad) bagi pihak perayu.*

Mohd Shariff PK:

PENGHAKIMAN Latarbelakang

[1] Ini merupakan satu rayuan yang difailkan oleh pihak Perayu (Puan Nasimah binti Kamarudin) terhadap keputusan yang telah dibuat oleh Hakim Mahkamah Sesyen pada 29 Julai 2016 yang memutuskan Perayu didapati bersalah dan disabitkan atas pertuduhan menurut [Seksyen 408 Kanun Keseksaan](#). Perayu telah dijatuhi hukuman penjara selama Empat Tahun mulai dari tarikh jatuh hukum (29 Julai 2016). Pihak Perayu telah menghadapi pertuduhan seperti berikut:

Pertuduhan

“Bahawa kamu pada 01 November 2007 sehingga 28 Mac 2008 bertempat di No. 32, Jalan Balau, Damansara Heights, didalam Daerah Brickfields, Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur, dalam urusan pekerjaan kamu sebagai **Kerani di Magada Entertainment Sdn. Bhd.** telah **diAmanahkan dengan suatu harta iaitu sebuah buku cek Akaun Maybank** milik Syarikat Magada Entertainment Sdn. Bhd. dengan Curangnya telah **Menunaikan (5) keping cek atas nama kamu dan (8) keping cek diDepositkan kedalam Akaun atas Penama kamu**. Kamu secara Tidak Jujur telah Menggunakan wang RM90,000-00 tersebut **bagi Kepentingan diri Kamu**, maka kamu telah melakukan **Pecah Amanah Jenayah** keatas harta tersebut. Oleh itu kamu telah melakukan satu kesalahan yang boleh dihukum dibawah [Seksyen 408 Kanun Keseksaan](#)”

Hukuman

Penjara selama tempoh tidak kurang dari satu tahun dan tidak lebih dari empat belas tahun, dan dengan sebat dan bolehlah juga dikenakan denda.

Latar Belakang Kes

[2] Dalam kes ini, saksi (SP1) adalah merupakan pemilik dan pengarah urusan Magada Entertainment Sdn. Bhd. Syarikat ini menjalankan perniagaan berkaitan produksi hiburan dan mempunyai 4 orang pekerja. Mereka adalah Trisno Asyraf bin Zainal Abidin sebagai Pengarah Eksekutif, Siti Zubedah SM Salim sebagai Pengurus Artis, Perayu sebagai Pentadbir di pejabat dan arwah Kamarudin sebagai Pemandu. Menurut (P21), (SP1) telah mengambil kerja Perayu sebagai Kerani Pentadbiran;

[3] Syarikat Magada Entertainment Sdn. Bhd. mempunyai Akaun Perniagaan di Maybank, cawangan Bukit Damansara, Kuala Lumpur. (SP1) adalah penandatangan cek yang diberi kuasa oleh Syarikat;

[4] Pada awal tahun 2008, (SP1) telah bertemu dengan Akauntannya, Mr. Teng (tidak dipanggil untuk memberi keterangan) dan Akauntan ada membuat kuiri kepada (SP1) mengenai Penyata Akaun Tahunan Syarikat dan Akaun Audit yang tidak diserahkan kepada pihak Suruhanjaya Syarikat Malaysia (SSM) semenjak 2005 hingga 2007. Keadaan ini boleh menyebabkan syarikat (SP1) boleh diambil tindakan oleh pihak Jabatan Hasil Dalam Negeri;

[5] Susulan daripada itu (SP1) telah bertanya kepada Perayu memandangkan beliau bertanggungjawab mengenai Penyediaan Akaun. Perayu memberitahu (SP1) kegagalan untuk mengemukakan Penyata Akaun Tahunan kepada SSM disebabkan beliau tidak dapat selaraskan (*reconcile*) Akaun Syarikat. Berikutan daripada ini Perayu telah memohon kepada (SP1) tempoh selama dua bulan untuk membuat akaun itu;

[6] Apabila sampai pada hujung bulan yang pertama, (SP1) telah bertanya semula kepada Perayu mengenai perkembangan penyediaan akaun. Perayu telah memberitahu (SP1) bahawa beliau masih tidak dapat juga menyediakan akaun kerana buku cek syarikat hilang. Memandangkan (SP1) telah tidak berpuashati dengan kerja yang tidak dapat disiapkan, (SP1) telah meminta Perayu untuk meletakkan jawatan;

[7] Pada 1 Mac 2008, Perayu telah memberikan satu bulan notis berhenti kerja (P1) kepada (SP1). Pada tarikh yang sama juga, Perayu telah menyerahkan Surat Aku Janji (P2) kepada Syarikat. Dalam dokumen (P2) tersebut telah menyatakan kebertanggungjawaban Perayu atas kelewatan penyediaan akaun syarikat dan kesediaannya untuk membayar denda kepada SSM;

[8] Untuk mengelakkan daripada diambil tindakan oleh pihak SSM, (SP1) telah mengambil Penyata Akaun daripada Perayu dan menyiapkan sendiri akaun Magada Entertainment Sdn. Bhd. yang tidak disempurnakan oleh Perayu. Semasa (SP1) sedang mengemaskinikan akaun, beliau telah menjumpai beberapa keping cek yang mencurigakan;

[9] Kemudian (SP1) menyiasat cek tersebut (P3) dengan pihak Maybank dan mendapati ujud pemalsuan tandatangannya pada cek-cek berkenaan. Mengikut prosedur pembayaran disyariat, Perayu hanya boleh menyediakan cek apabila diarahkan ataupun diluluskan oleh (SP1). Selepas cek disediakan, (SP1) akan menandatangani cek dan baucher bayaran sebelum bayaran boleh dibuat;

[10] Hasil semakan oleh (SP1) dengan pihak Maybank (SP2) telah mendapati juga Perayu sendiri telah menunaikan beberapa keping cek syarikat dan sebahagian cek yang lain dimasukkan kedalam akaun beliau. Ianya dibuat tanpa arahan dan kelulusan beliau. Ianya dibuat tanpa kelulusan dan arahan (SP1);

[11]Justeru itu pada 18 April 2008, (SP1) telah membuat laporan polis (P5);

[12]Pada peringkat permulaan (SP1) mendapati 7 cek-cek (P3, P6 hingga P11) telah dipalsukan tandatangannya. Beliau kemudiannya mendapati terdapat lagi 6 cek-cek yang telah dipalsukan tandatangannya yang mana menyebabkan (SP1) membuat satu lagi laporan polis (P12). Dalam keterangan (SP2) menunjukkan cek-cek yang disemak mendapati ianya telah dipindahkan kepada akaun Perayu sebanyak RM90,000-00;

[13]Dalam keterangan (SP1) dengan merujuk kepada baucher (P4), (SP1) tiada memberikan sebarang arahan untuk Magada Entertainment Sdn. Bhd. menderma menggunakan cek (P3) bernilai RM5,000 kepada pihak Institut Jantung Negara. Malahan Magada Sdn. Bhd. tiada mempunyai sebarang urusan dengan pihak IJN;

[14]Selanjutnya (SP1) menyatakan dengan merujuk baucher (P18), (SP1) tiada memberikan arahan untuk bayaran menggunakan cek ekshibit (P9) bernilai RM5,000 yang dibuat kepada ibunya, Saadiah binti Adam, bagi tujuan peribadi iaitu untuk majlis hari jadi;

[15]Begitu juga bagi baucher (P19), tiada arahan yang diberikan oleh (SP1) untuk bayaran menggunakan cek (P6) bernilai RM5,000 dibuat kepada Pengurus Peribadinya, Trisno Asyraf Zainol Abidin, bagi penganjuran konsert IJN;

[16]Akhirnya, bagi baucher (P20), tiada arahan oleh (SP1) untuk bayaran menggunakan cek (P8) bernilai RM4,000 dibuat bagi tujuan pendawaian kabel telefon;

[17]Dalam keterangan (SP3), pegawai Bank di bahagian 'Remittance Department' telah mengemukakan biodata Perayu dan penyata akaun Perayu. Beliau mengesahkan bahawa kesemua cek-cek tersebut (yang tidak sempat ditunaikan) telah dimasukkan kedalam akaun simpanan kepunyaan Perayu;

[18]Akhirnya, (SP4), Pegawai Penyiasat tiada mengemukakan apa-apa keterangan baru melainkan pemeriksaan forensic telah dijalankan keatas tandatangan-tandatangan yang terdapat pada cek-cek tersebut. Beliau akui tidak menyiasat persoalan tentang pemalsuan tetapi focus kepada kesalahan pecah amanah jenayah. Beliau juga mengesahkan bahawa (SP1) telah dikembalikan semua wang-wang tersebut oleh pihak Maybank akibat dari kwerugian yang dialami.

Isu-isu Utama bagi Pembuktian Kes

[19]Isu-isu bagi pembuktian kes dan tuduhan terhadap Perayudapatlah dirumuskan seperti berikut:

- (a) Adakah pihak Perayu pada masa dan tempat yang dinyatakan merupakan KERANI ATAU PEKERJA di Magada Entertainment Sdn. Bhd??
- (b) Sekiranya Perayu merupakan KERANI ATAU PEKERJA di Magada Entertainment Sdn. Bhd, adakah Perayu di AMANAHKAN dengan cek-cek syarikat??
- (c) Adakah Perayu bertindak Curang menyalah gunakan cek-cek tersebut untuk kegunaan sendiri??
- (d) Adakah Perayu sebenarnya telah dianiayai dan ada orang-orang lain yang berniat jahat untuk memasukkan wang kedalam akaunnya sendiri??

....

- (e) *Siapakah yang telah menyediakan cek-cek tersebut.....adakah oleh Perayu atau orang lain? Siapa pula yang menandatangani ataupun mengeluarkan wang-wang tersebut??*
- (f) *Betulkah Perayu telah dipaksa oleh (SP1) untuk menandatangani surat (P2)??*
- (g) *Adakah Perayu dapat mematahkan Anggapan menurut Seksyen 409B [Kanun Keseksaan](#)??*

Undang-undang bagi kesalahan Pecah Amanah Jenayah

[20]Peruntukan [Seksyen 408 Kanun Keseksaan](#)

[Seksyen 408](#) : **Criminal Breach of Trust by Clerk or Servant**

"Whoever, being a clerk or servant, or employed as a clerk or servant, and being in any manner entrusted in such capacity with property, or with any dominion over property, commits criminal breach of trust in respect of that property, shall be punished with imprisonment for a term which shall not be less than one year and not more than fourteen years and with whipping, and shall also be liable to fine"

[21]Merujuk kepada buku: **Ratanlal & Dhirajlal's Law of Crime: A commentary on Indian Penal Code, 1860, New Delhi; Bharat Law House, mukasurat 2611**,intipati yang perlu dibuktikan oleh pihak pendakwaan adalah:

- (i) *That the accused was the clerk or servant of the person reposing trust;*
- (ii) *That he was in such capacity entrusted with the property in question or with dominion over it;*
- (iii) *That he committed Criminal Breach of Trust*

[22]Dalam buku: **Alman: Criminal Law in Malaysia (2012) ILBS, oleh Dato' Hj. Mohamad Shariff dan Dato' Hjh. Asidah, muka surat 393-395** dinyatakan:

".....Vide the definition and the elements of criminal breach of trust stipulated under section 405 of the Penal Code, it can be seen that this offence comprises three elements, namely:

- (a) *the existence of trust;*
- (b) *the actus reus;*
- (c) *the mens rea.*

.....Underhill in his book Law of Trusts and Trustees (1970) (12th Ed), at p 3, defines "trust" as follows:

"A trust.....is the relationship which arises wherever a person called a trustee is compelled in equity to hold property, whether real or personal, and whether by legal or equitable title, for the benefit of some persons (of whom he may be one and who are termed beneficiaries) or for some object permitted by law, in such a way that the real benefit of the property accrues, not to the trustee, but to the beneficiaries or other objects of the trust....."

Nasimah bt Kamarudin v Pendakwa Raya

....

*Under this definition, only breach of trust that involves misappropriation of trust property falls under the provision of section 405 of the Penal Code. **Although there are some instances where a wider definition has been given which includes any person is analogous to a trustee. Such person bears criminal liability towards the property of another because the obligation is related to the trust and obligation as a trustee.** This wide definition is referred to and affirmed by the Indian Supreme Court in Harihar Prasad Dubey v Tulsi Das Munghra & Ors AIR 1981 SC 81, whereby it was stated that*

".....when section 405 speaks.....of a person being in any manner entrusted with property, it does not contemplate the creation of a trust with all the technicalities of the law of trust. It contemplates the creation of a relationship whereby the owner of property makes it over to another person to be retained by him until a certain contingency arises or to be disposed of by him on the happening of a certain event. The person who transfers possession of the property to the second party still remains the legal owner of the property and the person in whose favour possession is so transferred has only the custody of the property to be kept or disposed of by him for the benefit of the other party....."

In other words, the word "entrusted" requires handing over of ownership for the purpose not involving the total surrendering of ownership.

In Periasamy s/o Sinnapan & Ors v Public Prosecutor [\[1996\] 2 MLJ 557](#) (CA: Gopal Sri Ram, Mahadev Shankar JCA and Ahmad Fairuz J), it was held that:

".....In our judgment, it is an implied term in every entrustment under the express or implied contract, referred to in s. 405, that the owner of property may give his express or implied consent to its use or disposal in a manner that differs from the original terms governing its use or disposal...."

Any other view of the matter would result in adversely affecting the rights over property of a beneficial owner conferred upon him by the general law....."

Penghujahan Pihak Peguam Perayu

[23] Pihak Peguam Perayutelah tidak berpuashati dengan perintah dan keputusan Hakim Mahkamah Sesyen atas alasan-alasan berikut:

- (a) Perayu tidak pernah diamanahkan dalam kapasitinya sebagai Kerani, apa-apa kawalan dan jagaan buku cek kepunyaan (SP1);
- (b) Perayu tiada pada bila-bila masa menyediakan cek-cek yang terlibat dalam kes ini;
- (c) Perayu tiada pada bila-bila masa memalsukan tandatangan (SP1) terhadap cek-cek tersebut;
- (d) Perayu tiada pada bila-bila masa mendepositkan mahupun menunaikan cek-cek yang terlibat; dan
- (e) Mana-mana orang boleh mendepositkan cek-cek tersebut kedalam Akaun Perayu.

Pendapat Mahkamah:

[24] Isu yang perlu diputuskan oleh Mahkamah ini adalah samada Mahkamah ini boleh dan perlu mencampuri

....

urusan keputusan kehakiman yang dijatuhkan oleh Hakim Mahkamah Sesyen. Mahkamah ini merujuk kepada penghakiman kes: *Herchun Singh & Ors. v. Public Prosecutor* (1969) 1 MLRA 382 (FC) seperti berikut :

“.....An Appellate Court should be slow in disturbing such finding of fact arrived at the Judge, who had the advantage of seeing and hearing the witness, unless there are substantial and compelling reasons for disagreeing with the finding: see Sheo Swarup v. King Emperor AIR (1934) PC 22.....”

Dalam kes: *Lim Kheak Teong v. Public Prosecutor* (1984) 1 MLRA 126,; (1984) 1 CLJ 20,; [\(1985\) 1 MLJ 38 \(FC\)](#), Mahkamah Persekutuan telah mengikuti prinsip yang ditetapkan dalam kes: *Sheo Swarup v. King Emperor AIR* (1934) PC 22 dan menegaskan bahawa:

“.....although no limitations should be placed on the power of the appellate court in exercising the power conferred, the High Court should always give proper weight and consideration to such matters as:

- (i) *The view of the trial judge on the credibility of the witnesses;*
- (ii) *The presumption of innocence in the favour of the accused;*
- (iii) *The right of the accused to the benefit of any doubt; and*
- (iv) ***The slowness of the appellate court in disturbing the finding of fact arrived at by the judge who had the advantage of seeing the witnesses.....”***

Begitu juga dalam kes: *Public Prosecutor v. Wan Razali Kassim* (1970) 1 MLRA 181,; [\(1970\) 2 MLJ 79 \(FC\)](#), Mahkamah Persekutuan memutuskan bahawa:

“.....an appellate court should be slow to interfere with the finding of fact by a lower court as the appellate court does not have the advantage of seeing and hearing the witnesses and therefore of assessing their credibility.....”

Peruntukan undang-undang yang dinyatakan dalam kes diatas telah berulang kali diikuti oleh beberapa kes-kes yang lain seperti kes: *Public Prosecutor v. Muhammad Nasriq Abdullah* (2015) MLRHU 322,; [\(2014\) 3 MLJ 380](#) dimana mahkamah memutuskan bahawa:

*“Ianya juga adalah undang-undang yang mantap bahawa mahkamah yang mendengar rayuan tidak akan mencampuri keputusan mahkamah rendah terhadap penemuan sebarang fakta kecuali penemuan fakta tersebut adalah salah (sila rujuk kepada kes: *Gobinath Reddy a/l Gopal v. Public Prosecutor* [\(2014\) 1 MLJ 446](#) dimana kemudiannya diikuti dalam kes: *Reza Malek Zadeh Sahabali v. Public Prosecutor* (2012) MLRHU 1815,; [\(2014\) 3 MLJ 380](#)) yang memutuskan sebagaimana berikut:*

“The present appeal is substantially factual. The learned judge has considered and evaluated the evidence before him and found that the defence has failed to raise a reasonable doubt in the prosecution case. We find no error that warrants appellate intervention. In any case, an appellate court should be slow in interfering with the trial judge’s findings of fact. On the totality of the evidence we are of the view that there is sufficient evidence to support the findings of the learned judge that the appellant is guilty as charged.”

[25] Dalam menilai keputusan yang dibuat oleh Hakim Mahkamah Sesyen, Mahkamah ini telah menilai rekod Rayuan dan adalah didapati dalam memutuskan samada pihak pendakwaan telah membuktikan suatu kes *Prima Facie* atau sebaliknya, Hakim Mahkamah Sesyen telah membuat suatu penilaian secara maksima yakni memberikan segala pertimbangan yang sewajarnya keterangan saksi-saksi pendakwaan dan hujahan oleh kedua-dua pihak pendakwaan dan pihak peguam.

Beban Pembuktian oleh Pihak Pendakwaan :

[26] Di Akhir kes pendakwaan, adalah menjadi tugas dan Beban statutori kepada pihak pendakwaan untuk membuktikan suatu kes "*Prima Facie*" menurut [Seksyen 180 Kanun Prosedur Jenayah](#) dengan membuktikan kesemua elemen-elemen perundangan sebelum Perayu dipanggil untuk menjawab sebarang pertuduhan yang dikenakan terhadapnya. Suatu kes "*Prima Facie*" dinyatakan dan diulangkan dengan tegas dalam kes: *Balachandran v PP* [\(2005\) 2 MLJ 301](#) Mahkamah Persekutuan telah menyatakan :

"A prima facie case is therefore one that is sufficient for the accused to be called upon to answer. This in turn means that the evidence adduced must be such that it can be overthrown only by evidence in rebuttal. The phrase 'prima facie case' is defined in similar terms in Mozley and Whiteley's Law Dictionary 11th Ed as :

A litigating party is said to have a prima facie case when the evidence in his favour is sufficiently strong for his opponent to be called on to answer it. A prima facie case, then, is one which is established by sufficient evidence, and can be overthrown only by rebutting evidence adduced by the other side.....In order to make a finding either way the court must, at the close of the case for the prosecution, undertake a positive evaluation of the credibility and reliability of all the evidence adduced so as to determine whether the elements of the offence have been established. As the trial is without a jury it is only with such a positive evaluation can the court make a determination for the purpose of s 180(2) and (3). Of course in a jury trial [316] where the evaluation is hypothetical the question to be asked would be whether on the evidence as it stands the accused could (and not must) lawfully be convicted. That is so because a determination on facts is a matter for ultimate decision by the jury at the end of the trial. Since the court, in ruling that a prima facie case has been made out, must be satisfied that if it is not rebutted it must prevail.

Thus if the accused elects to remain silent he must be convicted. The test at the close of the case for the prosecution would therefore be: Is the evidence sufficient to convict the accused if he elects to remain silent? If the answer is in the affirmative then a prima facie case has been made out. This must, as of necessity, require a consideration of the existence of any reasonable doubt in the case for the prosecution. If there is any such doubt there can be no prima facie case. As the accused can be convicted on the prima facie evidence it must have reached a standard which is capable of supporting a conviction beyond reasonable doubt.

However it must be observed that it cannot, at that stage, be properly described as a case that has been proved beyond reasonable doubt. Proof beyond reasonable doubt involves two aspects. While one is the legal burden on the prosecution to prove its case beyond reasonable doubt. Both these burdens can only be fully discharged at the end of the whole case when the defence has closed its case. Therefore a case can be said to have been proved beyond reasonable doubt only at the conclusion of the trial upon a consideration of all the evidence adduced as provided by s 182A(1) of the Criminal Procedure Code....."

Dalam kes: *Looi Kow Chai & Anor v. Public Prosecutor* [\(2003\) 2 MLJ 65](#) at 81 (E-F) (MR):

*".....It is therefore follows that there is only once exercise that a judge sitting alone under Section 180 of the Code has to undertake at the close of Prosecution case. He, must subject the Prosecution evidence to the **maximum evaluation** and to ask himself the question, if decide to call upon the accused to enter his defence and he elects to remain silent, am I*

....

prepared to convict him on the totality of the evidence contained in the Prosecution case? If the answer is in negative then no prima facie case has been made out and the Accused would be entitled to an acquittal”.....

Dalam kes *Public Prosecutor v. Ong Cheng Heong* (1998) 6 MLJ 678 at 691, Mahkamah Rayuan juga menerangkan “approach” yang perlu diambil menurut [Seksyen 173\(f\)](#) dan [180 KPJ](#) di akhir kes pendakwaan.....”,

Begitu juga dalam kes **Pendakwa Raya lawan MohdRadzi bin Abu Bakar (2006) 6 CLJ 465** , yang mana **Mahkamah Persekutuan juga menerima pakai ujian-ujian yang disyaratkan oleh Mahkamah Rayuan dalam kes: Looi Kow Chai.....”.**

Secara ringkasnya, kes di atas menyatakan dapatan seperti berikut :

- (i) *the close of Prosecution’s case, subject to the evidence led by the Prosecution in its totality to a **maximum evaluation**. Carefully scrutinize the credibility of each of the Prosecution’s witnesses. Take into account **all reasonable inferences** that may be drawn from that evidence. If the evidence admits two or more inferences, then draw the inference that is most favourable to the accused;*
- (ii) *ask yourself the question, IF I now call upon the accused to make his defence and he elects to remain silent **am I prepared to convict him on the evidence now before me?** If the answer to that question is “YES” the defence should be called. If the answer is “NO” then, a prima facie case has not been made out and the accused should be acquitted;*
- (iii) *After the defence is called, the accused elects to remain silent, then convict;*
- (iv) *After defence is called, the accused elect to give evidence, then go through the steps set out in Mat v.PP (1963) MLJ 263*

[27]Meneliti kepada segala rekod-rekod rayuan dan alasan penghakiman oleh Hakim Mahkamah Sesyen, mahkamah ini perlu memutuskan isu-isu yang timbul semasa perbicaraan dan rayuan bagi menentukan samada Hakim Sesyen telah mengguna pakai peruntukan undang-undang secara jelas dan betul sebelum kes ini dipanggil untuk pembelaan.

ISU PERTAMA

Adakah pihak Perayu pada masa dan tempat yang dinyatakan merupakan KERANI ATAU PEKERJA di Magada Entertainment Sdn. Bhd??

[28]Dalam meneliti isu ini secara lebih lebih terperinci, adalah menjadi keperluan di mahkamah ini untuk meneliti segala keterangan-keterangan dokumentar dan keterangan-keterangan saksi-saksi bagi memastikan samada Perayu merupakan seorang Kerani ataupun Pekerja di Syarikat Magada Entertainment Sdn. Bhd. pada masa kejadian tersebut berlaku.

Dalam buku: **Ratanlal & Dhirajlal's Law of Crime: A commentary on Indian Penal Code, 1860, New Delhi; Bharat Law House, mukasurat 2607,**

*".....master and servant , a relation whereby a person calls in the assistance of others, where his own skill and labour are not sufficient to carry out his own business or purpose. **A servant acts under the control and supervision of the master and is bound to conform to all reasonable orders given to him in the course of his work....."***

Merujuk kepada surat Tawaran Pekerjaan (P21) kepada Perayu yang ditandatangani oleh (SP1) selaku Pengarah Pengurusan jelas menyatakan tawaran pekerjaan yang diterima Perayu adalah **Kerani Pentadbiran di Magada Entertainment Sdn. Bhd.** dan Perayu mulai bertugas pada 1 Januari 2005.

Pada 1 Mac 2008, Perayu telah menyerahkan Surat Perletakan Jawatannya kepada (SP1) setelah gagal untuk melaksanakan tanggungjawabnya sebagai Kerani Pentadbiran di Magada Entertainment Sdn. Bhd.

[29]Merujuk kepada keterangan-keterangan ekshibit (P2) iaitu **Surat Aku Janji yang ditandatangani oleh Perayu pada 1 April 2008 menyatakan untuk ambil tanggungjawab akan kelewatan pembayaran cukai yang disebabkan oleh tindakannya sendiri**, yang merupakan antara urusan perbelanjaan syarikat yang dipertanggungjawabkan oleh (SP1) kepada Perayu untuk dilaksanakannya tanpa gagal. Dalam isu ini saya mendapati bahawa Hakim Sesyen telah membuat pertimbangan teliti dalam penghakimannya dimukasurat 27, Jilid 1 Rekod Rayuan:

".....Mahkamah tidak syak sedikit pun dan mendapati bahawa Tertuduh ialah Pekerja yang menjalankan urusan pentadbiran dan perkeranian di Magada Sdn. Bhd....."

[30]Pihak peguam sebaliknya menyatakan bahawa Pengadu (SP1) kerap kali mengubah gelaran jawatan serta peranan Perayu didalam Syarikat Magada Entertainment Sdn. Bhd. iaitu sebagai " Pentadbir", daripada "Administrative clerk", kepada " kerani , kepada Administrator dan kepada "Pengurus Padbiran. **Pada hemat saya perubahan gelaran jawatan sebagaimana dinyatakan tidak menjejaskan kes pendakwaan.** Isu ini juga diambil perhatian oleh Hakim Sesyen dalam penghakimannya dimukasurat 27 Jilid 1 Rekod Rayuan:

".....mengikut Ratanlal & Dhirajlal Law of Crimes, 27th Edition pada mukasurat 2607, tiada keperluan hitam putih mengenai kerja seseorang untuk menentukan apakah kedudukan beliau dalam sesuatu organisasi. Pertimbangan penting adalah perbuatannya sebagai kerani atau pentadbir yang menunjukkan bahawa beliau adalah seorang pekerja dan bukannya majikan...."

If a person acts as a clerk or servant although there is no contract binding on him to work, so long as he does the duties he will come under the category of clerk or servant....."

Diatas isu ini, pihak peguam dalam penghujahannya dimukasurat 3 mengakui bahawa pada masa tersebut Perayu merupakan seorang "Administrative Clerk". Berdasarkan kepada alasan ini saya berpuashati diatas kedapatan oleh Hakim Mahkamah Sesyen dan tidak akan menganggu isu ini.

ISU KEDUA

Sekiranya Perayu merupakan KERANI ATAU PEKERJA di Magada Entertainment Sdn. Bhd, adakah Perayu di AMANAHKAN dengan cek-cek syarikat??

[31] Persoalan yang timbul adalah samada Perayu diAMANAHKAN dengan harta pada masa kejadian berlaku? Dalam kes: *Jaswantrai Manilal Akhanev v. The State of Bombay* 1956 AIR 575:

“.....Section 405 which defines “criminal breach of trust” speaks of a person being in manner entrusted with property. It does not contemplate the creation of a trust - with all the technicalities of the law of trust. It contemplates **creation of a relationship whereby the owner of property makes it over to another person to be returned by him until a certain contingency arises to be disposed of by him on the happening of a certain event....**”

Dalam kes: *Hon Chin Wan v. Public Prosecutor* (2002)3 SLP 558, **Yong Pung How CJ** menyatakan:

“.....(47) As to the legal aspect, the question to be answered is whether the appellant could be said to be entrusted with dominion over the goods simply because he had management responsibility for them, and, if so, whether sole dominion over the goods was a necessary element criminal breach of trust.

....(48) in *Criminal Law in Singapore and Malaysia* (Koh, Clarkson and Morgan, 1989), the learned authors opined at that “the factor which effectively determines whether there is entrustment.....of dominion is the degree of control exercised by the accused.....

(49) In *Birmala Charan Roy* (1913) 35 All 361, a water inspector who was under a duty to check and supervise the distribution of water from the water works was held to have dominion over the water belonging to his employers. Further, in *State of Rajasthan v. Kesar Singh* (1969) Cri LJ 1595, the court held that **where a person had dominion in the sense of “general control and supervision” over property entrusted to him in his position as an employee, he could be liable for criminal breach of trust if he misappropriated the property or was party to a criminal breach of trust by another person**

....(50) Both the above cases plainly support the proposition that a **general degree of control can amount to dominion over a property.....**”

[32] Dalam keterangan (SP1) secara jelas menyatakan bahawa Perayu bertugas sebagai Pengurus Pentadbiran Syarikat mempunyai skop kerja untuk menjaga urusan pentadbiran, perkeranian, kewangan yang termasuk perihal cek-cek dan voucher.

Pemeriksaan Utama(SP1) ms 8,9,10 Jilid 1 RR

- Buku-buku cek adalah dipertanggungjawabkan kepada Tertuduh

- Dia tidak boleh membuat pembayaran tanpa arahan saya
- Hanya saya sahaja yang boleh tandatangan
- Juga cek ini disediakan oleh Pengurus Pentadbiran iaitu Hashimah binti Kamaruddin
- Ini memang satu daripada kerja dia untuk membuat bayaran-bayaran bulanan dan hal-hal kerani
- Dia menyediakan cek atas arahan saya lalu apabila cek itu disediakan dia akan koyakkan dari cek butt dan dia akan kepilkan pada payment voucher selepas itu saya akan tandatangan cek itu....

[33] Dalam Rekod Rayuan, Jilid 1 muka surat 30, saya mendapati bahawa Hakim Sesyen telah membuat penemuan sama dan sangat terperinci. Hakim Sesyen menyatakan:

*".....25. Berdasarkan keterangan dan prinsip undang-undang yang dinyatakan diatas, **Mahkamah tanpa ragu-ragu membuat penemuan bahawa (SP1) telah meletakkan amanah untuk menjaga buku cek kepada Tertuduh.....**"*

Dalam penghakiman Hakim Sesyen selanjutnya dimukasurat 46 ada dinyatakan begini:

".....75. Mahkamah juga sukar menerima pembelaan bahawa Tertuduh tidak diberikan amanah untuk menjaga buku cek. Selain dari alasan yang telah dinyatakan, Mahkamah mengambil kira bahawa secara tidak langsung sebagai kerani pentadbiran, Tertuduh semestinya diberikan amanah untuk menjaga buku cek. Mahkamah merujuk kepada kes Mahkamah Rayuan: Aisyah bt. Mohd Rose & Anor v. Public Prosecutor [\(2016\) 1 MLJ 840](#) yang menyatakan:

"Element of entrustment

(35) To bring home the charge of criminal breach of trust, the prosecution must prove that the first appellant was entrusted with the cheques or that the first appellant had dominion over the cheques. The gist of the offence is, that there is dishonest misappropriation or conversion to one's own use or that there is dishonest user in violation of a direction, express or implied, relating to the mode in which the trust is to be discharged (see Sathiadas v. Public Prosecutor [\(1970\) 2 MLJ 241](#)

(36) We note that section 409 of the Penal Code states "whoever being in any manner entrusted " (2016) 1 MLJ 840 at 855

(37) We accept that the first appellant was not entrusted directly with the cheques by the companies but it cannot be

....

denied that through the intermediaries, the cheques ended up with the second appellant and from the second appellant, to the first appellant. In our view "in any manner entrusted" is wide enough to encompass not only the property being directly entrusted by the owner to the accused but also property entrusted by the owner to the accused indirectly, as in the instant appeal, entrusted to the first appellant by virtue of her position as an agent of the Bank....."

[34] Dalam keadaan-keadaan yang sedemikian, saya tiada mempunyai apa-apa sebab untuk tidak menerima keterangan (SP3) (pegawai Bank) yang menyatakan bahawa hanya Perayu sahaja yang boleh membuat pengeluaran cek-cek tersebut. Justeru itu, berdasarkan kepada keterangan (SP1)(SP3) adalah sangat jelas bahawa Perayu ditugaskan untuk menjaga cek-cek (SP1) dan Mahkamah ini berpuashati untuk tidak akan mengganggu isu ini. Dalam keadaan sedemikian, saya mendapati bahawa hujahan peguam yang menyatakan bahawa Perayu tiada diamanahkan dan menjaga cek-cek tersebut adalah jauh dipersimpangan.

ISU KETIGA

Adakah Perayu bertindak Curang menyalah gunakan cek-cek tersebut untuk kegunaan sendiri??

[35] Dalam buku: **Alman: Criminal Law in Malaysia (2012) ILBS, oleh Dato' Hj. Mohamad Shariff dan Dato' Hjh. Asidah, muka surat 399** dinyatakan:

".....the second ingredient to be proved under Section 405 of the Penal Code is the Actus Reus. Section 405 of the Penal Code provides for five acts that tantamount to the Actus Reus for the offence of Criminal Breach of Trust. These acts are:

- (a) **Misappropriates;**
- (b) **Converts to his own use;**
- (c) *Uses or disposes the property in violation of any direction of law;*
- (d) *Uses or disposes the property in violation of any legal contract; and*
- (e) *Willfully suffers any other person to do any one of the above.....*

Fundamentally, "misappropriates" means to set aside or to separate a property from its rightful owner. On the other hand, "convert" means illegally using or disposing the property of another person as if it is his own. Therefore "misappropriates" is synonymous with taking or using a property wrongfully, but is not necessarily for one's own use, whereas if a property has been misappropriated, then the element of private use must exist. Hence "misappropriate" is wider than "convert", as the word "convert" is used to show that a property which is originally intended for one purpose is later used for one's own purpose.....

In the case of: *Hj. Maamor bin Hj. Abdul Manap v. Public Prosecutor* [\(2002\) 6 MLJ 668 \(HC\)](#), **Augustine Paul J** held that:

".....(1) the first two limbs of Section 405 deal with the misappropriation and conversion, while the third limb deals with use of property in violation of any direction of any direction of law or of any contract. The evidence adduced by the prosecution show that the sums of money which make up the offences with which the accused has been charged have been

....

disbursed as loans. This is reflected by the various payment vouchers which were tendered in evidence by the prosecution...

....the prosecution witness was also not examined further on his evidence that the payments were inter company loans. If that was the way the accused had utilized the funds.....it cannot be said that he had acted dishonestly, misappropriated or converted to his own use the sums of money in question...Thus, in order to sustain its case, the prosecution ought to have led further evidence to show that the description of the sums disbursed as loans in the various payment vouchers is a sham to cover up their unauthorized use by the accused. It is only then a finding can be made that he had dishonestly misappropriated the sums of money involved....."

Bagi suatu kes pecah amanah, elemen curang perlulah dibuktikan dilakukan secara "dishonestly". Takrifan "dishonestly" menurut [Seksyen 24 Kanun Keseksaan](#) seperti berikut:

".....where relevant provides that whoever does anything with the intention of causing wrongful gain to one person, or wrongful loss to another person, irrespective of whether the act causes actual wrongful loss or gain, is said to do that thing "dishonestly"....."

....:in relation to the offence of criminal misappropriation or criminal breach of trust it is immaterial whether there was a intention to defraud or to deceive any person....."

Dalam kes: *Emperor v. Chaturbhuj Narain Choudhury* AIR 1936 Patna 350; 37 Cr. LJ 877, Rowland J menyatakan:

"it would serve no useful purpose to examine the facts of all those decision in the attempt to arrive at a rule enabling one to say that this or that overt act will or will not amount to criminal misappropriation or breach of trust. I am quite unable to deduce any such hard and fast rule from the decision, and I do not think that there is any such rule....."

He then said that the principle to be followed was correctly laid down in two cases - (1) Harakrishna Mahatab v. Emperor AIR 1930 Patna 209, 31 Cr. LJ 249 and (2) Crown v. Dina AIR 1925 Lahore 411, 26 Cr LJ 149...

In the first case Fazl Ali J said:

It is not necessary or possible in every case of criminal breach of trust to prove in what precise manner the money was spent or appropriated by the accused, because under the law even temporary retention is an offence provided that it is dishonest. But.....the essential thing to be proved in case of criminal breach of trust is whether the accused was actuated by dishonest intentions or not. As the question of intention is not a matter of direct proof, the courts have from time to time laid down certain broad tests which would generally afford useful guidance in deciding whether in a particular case the accused had mens rea for the crime. So in ***cases of criminal breach of trust*** the failure to account for the money proved to have been received by the accused or ***giving a false account as to its use is generally considered to be a strong circumstance against the accused.*** We should however not lose sight of the principle and make a universal formula of what is after all only an indication of or a piece of evidence pointing to dishonest intention....

*The second case, according to his Lordship, proceeded directly on the view that **the mental act or intent to***

....

deprive the master of his property is the gist of the offence. With this statement of the law I respectfully agree....."

Begitu juga dalam kes: *Wickrasooria v. Public Prosecutor* [\(1964\) 1 MLJ 281](#), YA Ismail Khan menyatakan berikut:

".....the only inference that can be drawn is that the appellant deliberately withheld these vouchers to ensure that the amounts involved were not credited to the company accounts while he retained the money and that his intention in doing so was dishonest. The learned President disbelieved the appellant's story that PW6, the assistant cashier, must have omitted to send the vouchers for the amounts therein to be entered in the company's books and convicted him and rightly so. I see no reason to interfere with the sentence....."

[36] Dalam keterangan (SP1) menegaskan bahawa beliau tiada memberikan kebenaran kepada Perayu untuknya memasukkan (8) cek syarikat kedalam akaun peribadi Perayu. Cek-cek yang terlibat adalah (P3), (P6), (P10), (P13), (P14), (P15), (P16) dan (P17). Saksi ini menegaskan bahawa cek-cek tersebut adalah untuk kegunaan syarikat dan bukannya untuk kegunaan peribadi mana-mana pihak dalam syarikat Magada Entertainment Sdn. Bhd. 8 slip deposit (P24) hingga (P31) bagi kemasukan 8 cek berkenaan turut mengesahkan perkara ini.

Pemeriksaan Utama (SP1) ms 4-7 Jilid 1 RR

Saya mengemaskini akaun syarikat saya dan disitu saya menjumpai beberapa transaksi yang mencurigakan seperti payment voucher dan cheque butt. Jadi saya mengambil tindakan untuk ke bank untuk siasatan

Tidak silap saya, 1 cek ditunaikan, dan 5 lagi masuk kedalam akaun peribadi beliau. Setelah itu saya buat laporan polis yang kedua

Mengenai transaksi yang mencurigakan kerana selalunya sebelum bayaran dibuat atau cek dibuat saya yang arahkan bayaran apa yang harus dibuat. OKT akan sediakan cek dan payment voucher

[37] Selanjutnya dalam keterangan (SP2) dan merujuk kepada ekshibit (P23), saksi ini mengesahkan telah berlaku pembayaran berjumlah **RM63,000-00 daripada akaun Magada Entertainment Sdn. Bhd. kedalam akaun Maybank bagi kesemua 8 cek-cek** yang dinyatakan. Dalam (P23) menjelaskan butir-butir urusan niaga yang menunjukkan "Debit House Cheque" dan diikuti dengan nombor siri cek yang dimasukkan itu.

Pemeriksaan Utama (SP2) ms 19-21 Jilid 1 RR

Dibelakang cek (P22) adalah tertera nama penerima Nasimah Kamaruddin nombor kad pengenalan 760925-08-5272 dengan tandatangan penerima

Ya, ini slip deposit yang dimasukkan nombor cek 005075. Saya sahkan mengikut nombor cek yang tertera dimasukkan cek ke akaun Nasimah Kamarudin

Ya, ini slip deposit yang digunakan untuk masukkan cek tersebut. Cek masuk ke saving accounts OKT

Ya, ini slip deposit yang digunakan untuk masukkan cek tersebut. Cek masuk ke saving accounts OKT

Ya, ini slip deposit yang digunakan untuk masukkan cek (P16). Cek masuk ke saving accounts OKT

Ya, ini slip deposit yang digunakan untuk masukkan cek (P3). Cek masuk ke saving accounts OKT

Nasimah bt Kamarudin v Pendakwa Raya

....

Ada tandatangan, nama, kad pengenalan penerima. Penerima OKT

Ya, ini slip deposit yang digunakan untuk masukkan cek (P6). Nama penerima Nasimah cek masuk ke akaun simpanan OKT

Ada tandatangan, nama, nombor kad pengenalan penerima. Penerima Nasimah Kamarudin

Ya, ini slip deposit yang digunakan untuk masukkan cek (P10). Nama penerima Nasimah cek masuk ke akaun simpanan OKT

[38] Dalam keterangan (SP3) dan merujuk kepada ekshibit (P34) tentang butir-butir urusniaga menunjukkan **"House Cheque Deposit" menjelaskan tentang kemasukkan 8 cek tersebut kedalam akaun Perayu.** Disamping itu juga pembayaran sebanyak RM27,000-00 milek Magada Entertainment Sdn. Bhd. melalui cek-cek (P7), (P8), (P9), (P11) dan (P12) juga diserahkan kepada Perayu apabila cek-cek tersebut ditunaikan nya di kaunter Maybank sepertimana butir-butir penerima seperti ekshibit (P7A), (P8A), (P9A), (P11A) dan (P12A).

Pemeriksaan utama (SP3) ms 29-30 Jilid 1 RR

Transaksi 01.11.07, customer masukkan cek berjumlah RM7,000-00 "house cheque" buka akaun di Jalan Pudu, deposit di Jalan Pudu. Butiran cek tiada di penyata akaun ini

Transaksi 19.11.07 ada kemasukan house cheques berjumlah RM5,000

Transaksi 04.11.07 ada kemasukan house cheques berjumlah RM9,000

Transaksi 13.12.07 ada kemasukan house cheques berjumlah RM7,000

Transaksi 04.1.08 ada kemasukan house cheques berjumlah RM10,000

Transaksi 04.02.08 ada kemasukan house cheques berjumlah RM5,000

Transaksi 11.02.08 ada kemasukan house cheques berjumlah RM5,000

Transaksi 28.03.08 ada kemasukan house cheques berjumlah RM15,000

Pemeriksaan utama (SP3) ms 29-30 Jilid 1 RR

S: Pengeluaran boleh dibuat oleh OKT seorang sahaja

J: Ya

[39] Menurut (SP1), bagi kesemua 13 cek-cek yang terlibat, Perayu sepatutnya menyediakan baucher bayaran bagi setiap satu cek-cek tersebut yang dikeluarkan tetapi Perayu hanya mengeluarkan 4 boucher bayaran sahaja. Tiga (3) daripada Empat (4) baucher bayaran itu juga tiada sebarang akaun penerimaan (received payment) daripada pihak yang dinyatakan namanya pada baucher bayaran (P4), (P18) dan (P19) berkenaan. Persoalannya adalah: Mengapakah ruangan "received payment" tidak diisi sedangkan semua ruangan lain pada borang payment voucher syarikat diisi?? Manakala, bagi baucher bayaran (P20), langsung tiada nama penerimanya kerana diruangan "bayar kepada" tidak ditulis kepada siapa ianya dibayar seperti baucher-baucher lain sebelum ini, tetapi hanya ditulis "cash". **Oleh yang demikian, memandangkan hanya Perayu sahaja**

dipertanggungjawabkan untuk menyediakan baucher bayaran bagi setiap cek syarikat yang dikeluarkan, maka hanya Perayu sahaja yang mengetahui siapakah penerima RM4,000 berkenaan. Baucher-baucher tersebut jelas ditulis dan ditandatangani oleh Perayu sendiri. Sebagaimana yang ditegaskan bahawa segala pendapatan syarikat adalah untuk kegunaan syarikat dan bukannya untuk kegunaan peribadi. Dalam keterangan (SP1) beliau menafikan ada mengeluarkan apa-apa arahan untuk pembayaran yang dinyatakan dalam baucher-baucher berkenaan iaitu:

- (i) Bagi ekshibit (P4), (SP1) tiada memberikan sebarang arahan untuk Magada Entertainment Sdn. Bhd. menderma menggunakan cek (P3) bernilai RM5,000 kepada pihak Institut Jantung Negara. Malahan Magada Sdn. Bhd. tiada mempunyai sebarang urusan dengan pihak IJN;
- (ii) Bagi ekshibit (P18), (SP1) tiada memberikan arahan untuk bayaran menggunakan cek ekshibit (P9) bernilai RM5,000 yang dibuat kepada ibunya, Saadiah binti Adam, bagi tujuan peribadi iaitu untuk majlis hari jadi;
- (iii) Bagi ekshibit (P19) tiada arahan yang diberikan oleh (SP1) untuk bayaran menggunakan cek (P6) bernilai RM5,000 dibuat kepada Pengurus Peribadinya, Triksno Asyraf Zainol Abidin, bagi penganjuran konsert IJN. Magada Entertainment Sdn. Bhd. tiada urusan rasmi dengan pihak IJN;
- (iv) Bagi ekshibit (P20), tiada arahan oleh (SP1) untuk bayaran menggunakan cek (P8) bernilai RM4,000 dibuat bagi tujuan pendawaian kabel telefon.

Pemeriksaan Utama (SP1) ms 9, 10, 11 Jilid 1 RR

Ditandatangani saya ada 4 payment voucher yang dibuat tanpa arahan saya

Di (P4) being payment for donation to IJN. Saya tidak pernah mengeluarkan arahan untuk membuat donation kepada IJN Foundation

Being payment of refund of birthday party on 03.03.08. Saya tidak ada beri arahan untuk refund wang syarikat bukan untuk perbelanjaan peribadi sesiapa dan wang syarikat hanya untuk syarikat

Being payment for professional organizer for IJN Concert. Saya tidak mengeluarkan apa-apa arahan kepada tertuduh untuk membuat payment. Payment voucher ini ditujukan kepada Trishno Asyraf Zainal Abidin dan beliau bukan professional organizer

Voucher tersebut ditulis big payment for costing of new wiring telephone line and change main hub cable. OKT yang menyediakan voucher tersebut

[40] Berdasarkan kepada keterangan-keterangan diatas, jelas timbul beberapa persoalan samada Perayu sememangnya berniat curang untuk melakukan kesalahan Pecah Amanah Jenayah. **Adalah jelas pada hemat saya, Perayu telah memasukkan cek-cek tersebut kedalam Akaun Peribadinya sendiri dan kemudiannya menunaikannya.** Persoalannya UNTUK SIAPA?? KALAU LAH BUKAN PERAYU MENDAPAT FAEDAH CEK YANG DIMASUKKAN DALAM AKAUN PERAYU NI UNTUK SIAPA?? Dalam keterangan (SP1), beliau telah menegaskan bahawa tandatangan beliau pada cek tersebut telah dipalsukan. Lanjutan daripada ini (SP1) telah membuat laporan polis (P5). Dalam hal ini **sekiranya benar Perayu bertugas sebagai Pengurus Pentadbiran dan bertanggungjawab dalam semua perihal cek-cek kepunyaan syarikat Magada Sdn. Bhd.** Isu ini sememangnya menunjukkan **Motif Perayu dalam mengendalikan cek-cek syarikat dan perlu untuk mengeneipikan penglibatannya.** Mengapakah tiada satu pun soalan balas dari pihak peguam semasa (SP1) memberikan keterangan??

[41] Saya telah merujuk kepada penyata akaun bank (P23) mengenai pengeluaran wang syarikat. Dalam kebanyakan pengeluaran wang dari Maybank oleh pihak syarikat biasanya adalah kurang dari RM2,000. **Tetapi**

....

jika dilihat pengeluaran wang syarikat oleh Perayu mendapati bahawa setiap amaun cek adalah dalam jumlah yang besar. Persoalannya adalah kemanakah perginya wang tersebut? Dalam masa yang sama Perayu tidak menafikan ujudnya kegagalan mengemukakan penyata kewangan kepada pihak SSM sejak 2005. Sebaliknya apabila ditanya oleh (SP1), Perayu mengatakan bahawa kegagalan beliau untuk menyediakan akaun syarikat adalah kerana beliau gagal untuk menyatukan akaun syarikat. **Pada hemat saya, sekiranya Perayu jujur dalam perkara ini. Beliau sepatutnya telah memaklumkan kepada (SP1) lebih awal lagi supaya tiada sebarang perkara berbangkit kelak.**

[42] Dalam keadaan yang sama, adalah didapati melalui surat (P1), **Perayu telah meminta maaf kepada Syarikat dan bersetuju untuk bertanggungjawab dan membayar RM200 hingga RM300 sebulan melalui auto-debit ban MMM sehingga selesai jmlah yang denda yang dituntut. Berdasarkan kepada fakta-fakta diatas, adalah jelas pada hemat saya, Perayu sememangnya telah secara curang menyalah gunakan cek-cek tersebut untuk kegunaan sendiri.**

[43] Dalam keadaan yang sedemikian, **saya berpendapat yang sama dengan Hakim Sesyen untuk menggunakan Anggapan Statutori menurut Seksyen 409B [Kanun Keseksaan](#)** seperti dalam penghakimannya dimukasurat 31 dan 32, Jilid 1 Rekod Rayuan:

"....27 Mahkamah tiada pilihan dan terikat untuk menggunapakai seksyen 409B Kanun Keseksaan. Seksyen ini menyatakan:

"409B (1) where in any proceeding it is proved -

(a)

(b) For any offence prescribed in sections 405, 406, 407, 408 and 409, that any person entrusted with property or with dominion over property had -

(i) Misappropriated that property;

(ii) Used or disposed of that property in violation of any direction of law prescribing the mode in which such trust is to be discharged or of any legal contract, express or implied which he had made touching the discharge of such trust;

It shall be presumed that he had acted dishonestly until the contrary is proved"

28. Mengenai peruntukan diatas, Mahkamah menganggap Tertuduh mempunyai niat curang dalam melakukan kesalahan pecah amanah. Peruntukan seksyen ini menggunakan perkataan "shall" dan bukannya "may". Analogi peruntukan yang hampir sama boleh diadaptasi daripada kes Mahkamah Persekutuan: Mohd Khir Toyo v. Pendakwa Raya [\(2015\) MLJU 513](#) seperti penghakiman yang berikut:

*"(53) Thus, under section 42(2) of the ACA 1997, there must be proof that the taker accepted or attempted to obtain any valuable thing (i) without consideration, or (ii) for a consideration which the taker knows to be inadequate. Where it is proved that the taker accepted or attempted to obtain any valuable thing without consideration, **the presumption shall be triggered (see Baharuddin bin Ahmad v. Public Prosecutor (2010) 7 MLJ 577**), where the defence admitted.....Alternatively, where it is proved that the taker accepted or attempted **to obtain any valuable thing***

Nasimah bt Kamarudin v Pendakwa Raya

....

for a consideration which the taker knew to be inadequate, the presumption shall also be triggered"

29. Pemakaian anggapan seperti ini juga dinyatakan dalam penghakiman oleh Mahkamah Agong dalam kes: *Thavanathan a/l Balasubramaniam v. Public Prosecutor* (1997) 2 MLJ 401 seperti berikut:

.....in the instant case, once it was proved that the money RM15,000 had been given to or received by the accused, the presumption under Section 14 of the Prevention of Corruption Act 1961 arose.....the test applied in civil proceedings: PP v. Yuvaraj (1969) 2 MLJ 89(PC)..."

[44]Diatas fakta-fakta yang tersebut diatas, saya bersetuju dengan penghakiman Hakim Sesyen bahawa pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan suatu kes prima facie dan tiada cadangan untuk mengganggu keputusan ini. Perkara ini dinyatakan juga dalam penghakiman Hakim Mahkamah Sesyen dimukasurat 42 Jilid 1 Rekod Rayuan seperti berikut:

".....56. Mahkamah ini telah merujuk kepada kes: Mohd Radzi dalam menentukan samada kes prima facie telah dibuktikan atau tidak.

57. Setelah menggunapakai prinsip, nasihat dan ujian yang digariskan dalam kes ini, Mahkamah mendapati bahawa satu kes prima facie telah dibuktikan....."

Beban Pembuktian di Akhir kes Pembelaan

[45]Di Akhir kes pembelaan, mahkamah ini telah merujuk kepada beberapa kes dibawah bagi mengetahui tugas-tugas mahkamah yang perlu diambil kira sebelum sesuatu keputusan akhir dapat diadakan. Mahkamah ini telah merujuk kepada Kes: *Arulpragasam a/l Sandaraju v. Public Prosecutor* (1997) 1 MLJ mukasurat 76 (FC) yang menyatakan:

".....the second stage comes after the defence has been called. The defence can either rebut the prosecution evidence or raise a reasonable doubt as to the truth of the prosecution case. At the end of the defence case, it is the duty of court to consider the defence evidence in the light of the prosecution evidence. The court considers the case as a whole. Then and only then, the court will make a finding on the guilt of the accused. This is pursuant to section 183 of the Code....."

Dalam kes: *Junaidi bin Abdullah v. Public Prosecutor* (1993) 4 CLJ 201 (FC) menyatakan seperti berikut:

".....by calling an accused person to enter his defence, the trial judge must on evaluation of the evidence, have been satisfied that the prosecution had, at the close of the prosecution's case, established a prima facie case which, if un rebutted, would warrant a conviction of the accused. To arrive at such conclusion, the judge must consider all the evidence adduced by the prosecution as tested in the cross examination, on prima facie basis...."

Dalam kes: *Yap Sing Hock & Anor v. Public Prosecutor* (1992) 2 MLJ 714 (SC):

".....It is a fundamental principle in our law that the prosecution has to prove every ingredient of the offence or

....

*charge beyond a reasonable doubt.....the onus never changes. **There is no duty cast on an accused person to establish his innocence.....***"

[46]Justeru itu, Di Akhir pembelaan diri Perayu adalah menjadi tugas mahkamah untuk menimbangkan samada keterangan pembelaan diri Perayu telah berjaya menimbulkan apa-apa keraguan yang munasabah keatas kes pendakwaan ataupun mematahkan Anggapan kes pendakwaan. Seksyen 173(m) dan 182A [Kanun Prosedur Jenayah](#) menghendaki mahkamah menimbangkan kesemua keterangan yang dikemukakan dihadapannya dan hendaklah memastikan samada pendakwaan telah membuktikan kesnya hingga tiada keraguan munasabah (*has proves its case beyond reasonable doubt*).

[47]Didalam kes rayuan dihadapan mahkamah sekarang, mahkamah ini juga perlu menilai samada Hakim Mahkamah Sesyen telah benar-benar menuruti segalaperuntukan undang-undang dan juga merujuk kepada nas-nas yang ditetapkan dalam memberikan keputusan yang adil.Secara keseluruhannya, kes pembelaan Perayu adalah seperti berikut:

Hanya seorang saksi sahaja iaitu Perayu memberikan keterangan;

- (a) Perayu dalam keterangannya telah **menafikan bahawa beliau telah menyediakan cek-cek tersebut**. Malahan Perayu **telah menafikan bahawa beliau ada mendepositkan ataupun mengeluarkan wang-wang tersebut**. Sebaliknya Perayu menyatakan bahawa **beliau telah dianiayai dan ada orang-orang lain yang berniat jahat** untuk memasukkan wang kedalam akaunnya sendiri. Perayu sendiri pun **tidak menyedari wang-wang tersebut** telah dimasukkan kedalam akaunnya sendiri;
- (b) **Perayu bukanlah staf yang ditugaskan untuk mengawal selia segala cek-cek syarikat** sebaliknya semenjak bekerja dengan Magada Entertainment Sdn. Bhd, mulai September 2003. Beliau hanyalah seorang Pembantu Pentadbiran seperti dalam (P21);
- (c) Semenjak dari November 2007 lagi **Perayu ingin meletakkan jawatan** kerana gajinya yang kecil dan mempunyai 2 orang anak. Tambahan pula ianya berikutan layanan tidak memuaskan mengenai penyediaan akaun Syarikat;
- (d) **Perayu telah dipaksa oleh (SP1) untuk menandatangani surat (P2)**

Dalam menentukan samada keterangan pembelaan Perayu mempunyai merit atau sebaliknya maka keterangan cerita Perayu ini haruslah diuji dalam kes pendakwaan.

Pembelaan Pertama Perayu

Adakah Perayu sebenarnya telah dianiayai dan ada orang-orang lain yang berniat jahat untuk memasukkan wang kedalam akaunnya sendiri??

[48]Dalam keterangan kes pendakwaan jelas menunjukkan bahawa Magada Entertainment Sdn. Bhd. mempunyai 5 orang staf yang mana masing-masing mempunyai tugas-tugas yang tersendiri. **Perayu dalam keterangannya tidak pernah menamakan siapakah diantara lima staf di Magada Sdn. Bhd. yang berniat jahat terhadapnya**.Malahan Perayu semsa (SP1) memberikan keterangannya, tiada pernah menyatakan ataupun

....

meletakkan beban sekurang-kurangnya (SP1) ada berdendam dengannya ataupun (SP1) menganiayai Perayu. KALAU LAH BENAR CERITA PERAYU INI, MENGAPA TIDAK MELETAKKAN ITU KEPADA (SP1) ATAUPUN NYATAKAN NAMA ITU?? **Pada hemat saya, tanpa perkata ini dinyatakan ataupun diletakkan beban kepada (SP1), saya mendapati bahawa tidak mungkin 5 staf diMagada Entertainment Sdn. Bhd. akan membuat baucher dan cek untuk dimasukkan kedalam akaun Perayu.** Ini adalah kerana 5 pekerja yang lain itu tiada mempunyai kaitan dalam perihal pentadbiran dan kewangan syarikat. UNTUK APA MEREKA HENDAK ANIAYAI PERAYU?? UNTUK APA MEREKA MASUKKAN CEK-CEK ITU KEDALAM AKAUN PERAYU??? TIADA SEBAB UNTUK MEREKA BERDENDAM DENGAN PERAYU?? APA YANG DIDENDAMKAN MEREKA TERHADAP PERAYU?? **Saya mendapati tiada satu sebab munasabah pun untuk staf-staf ini menganiayai Perayu. Tiada satu alasan pun untuk staf-staf ini menganiayai Perayu.**

[49] Dalam keterangan (SP1), beliau ada menyemak dan bertanya kepada Perayu alasan-alasan Perayu tidak menyerahkan Penyata Akaun kepada pihak SSM. Lanjutan daripada ini juga (SP1) ada memberikan masa yang munasabah selama 2 bulan untuk disiapkan. **Kalaulah dikatakan bahawa (SP1) juga ada memarahi Perayu akibat kelewatan menghantar Penyata Akaun kepada pihak SSM, pada hemat saya tindakan tersebut adalah munasabah** kerana ianya akan melibatkan syarikat Magada Entertainment Sdn. Bhd. diambil tindakan oleh pihak SSM. Sungguhpun dikatakan Perayu dimarahi oleh (SP1), tetapi **saya tidak nampak apa-apa sebab yang munasabah sehinggakan (SP1) sanggup membuat baucher-baucher dan cek untuk dimasukkan kedalam akaun peribadi Perayu.** UNTUK APA (SP1) MEMASUKKAN CEK2 DALAM AKUN PERAYU?? TIDAKKAH TINDAKAN INI AKAN MEMALUKAN (SP1) DAN SYARIKATNYA SENDIRI?? Tambahan pula (SP1) tidak terus memecat Perayu berikutan kegagalannya untuk menyempurnakan penyata akaun syarikat. **Dalam masa yang sama, saya juga tiada mendapati bahawa Perayu dan (SP1) tiada mempunyai hubungan yang tidak baik.** Malahan dalam surat (P1), Perayu telah merakamkan ucapan terima kasih kepada (SP1) kerana memberikan peluang kepadanya untuk bekerja disyarikat (SP1) selama 5 tahun.

[50] Dalam penghakiman Hakim Sesyen dimukasurat 45 Jilid 1 Rekod Rayuan juga mengambil perhatian mengenai isu ini seperti berikut:

*“.....(72) Mahkamah juga **mendapati (SP1) yang dikatakan berdendam dengan Tertuduh tidak diperiksa balas oleh pembelaan mengenai perkara ini. Pembelaan ini adalah jelas suatu yang difikirkan kemudian.** Dalam kes: Sangkar Esperan v. Public Prosecutor & Another Appeal (2016) 1 LNS 514, Mahkamah Rayuan menyatakan:-*

“(73) In their defence the first and second appellants attempted to show that they were the victims of the fight and instead PW14 and PW17 were accused of being the culprits and the aggressors. According to the first appellant, PW 14 said to him, “saya tengah tunggu untuk awak”, whilst according to the second appellant, PW14 uttered the words “untuk kamulah saya sedang tunggu”. The second appellant also said Mohanaraj reprimanded him, “jangan masuk campur dalam hal ini.” And according to the third appellant PW16 scolded him “awak pun ikut dia orang ke?” By those remarks, the defence is obviously intended to convey a good picture of themselves and threw a bad light on PW14 and PW17. However, one thing is certain. Those remarks are never put to the appropriate prosecution witnesses to seek their rebuttal during the prosecution’s case. Thus, it is clearly a recent invention or an afterthought by the defence.....’

Pembelaan Kedua Perayu

Siapakah yang telah menyediakan cek-cek tersebut..adakah oleh Perayu atau orang lain? Siapa pula yang menandatangani ataupun mengeluarkan wang-wang tersebut??

[51] Dalam keterangan Perayu, beliau telah menuduh dan menyatakan bahawa seorang bernama Trishno yang mengarahkan agar cek-cek tersebut disediakan. Perayu hanya mengikuti sahaja arahan tersebut. Dalam keadaan yang sedemikian, **pada hemat saya, sekiranya Trishno yang mengarahkan agar cek-cek tersebut disediakan, adalah wajar cek-cek tersebut dimasukkan kedalam akaunnya sendiri. Persoalannya adalah mengapakah cek-cek itu dimasukkan kedalam akaun Perayu??** Sekiranya dikatakan bahawa Trisno yang memberikan arahan kepada Perayu, pada hemat saya, ianya tidak akan sama sekali meniadakan kesalahan yang dilakukan oleh Perayu. Dalam keadaan ini bukan Trisno yang menyediakan dan mengeluarkan cek tersebut, tetapi Perayu sendiri dan harta yang terlibat adalah Magada Entertainment Sdn. Bhd. Justeru itu setelah meneliti keseluruhan rekod-rekod rayuan, **saya tiada mendapati sebarang keterangan yang kredibel yang menunjukkan Perayu bertindak diatas arahan Trishno.**

[52] Dalam meneliti keterangan kes pendakwaan dan dibandingkan dengan kes pembelaan, tiada pada bila-bila masa saya mendapati Perayu ada menamakan sesiapa yang beliau syaki ada menandatangani ataupun mengeluarkan wang-wang tersebut. Pada hemat saya, apakah nilai probative pembelaan ini yang hanya semata-mata suatu *“speculative”* apabila menyatakan orang lain boleh memasukkan dan mengeluarkan wang tanpa pengetahuan Perayu Persoalannya SIAPA ORANG ITU, KALAU BETUL CERITA PERAYU ?? Seperti yang dinyatakan oleh Hakim Sesyen dalam penghakimannya dimukasurat 45 Jilid 1 Rekod Rayuan adalah bertepatan dengan isu ini.

“.....Mahkamah mendapati bahawa pembelaan Tertuduh bahawa bukan beliau yang menyediakan cek, baucher dan menunaikan wang adalah juga penafian semata-mata. Mahkamah mendapati tulisan dan tandatangan adalah sama pada kesemua dokumen termasuk slip deposit yang menunjukkan nama dan akaun beliau. Begitu juga specimen card (P32)(2) dan boring biodata (P32)(1). Tandatangan dan tulisan Tertuduh adalah juga sama dengan surat menyurat (P1)(P2) dan (P21).....”

Pembelaan Ketiga Perayu

Betulkah Perayu telah dipaksa oleh (SP1) untuk menandatangani surat (P2)??

[53] Dalam meneliti keterangan (SP1), **saya mendapati bahawa keterangan ini hanya ditimbulkan semasa Perayu memberikan keterangan dalam kes pembelaan. Apa yang peliknya adalah semasa (SP1) memberikan keterangannya dimahkamah, isu ini tidak ditimbulkan oleh Perayu.** Kalaulah betul cerita ini, letakkan beban tersebut kepada (SP1). Katakan kepada (SP1) bahawa beliau tidak bercakap benar dimahkamah dan berbohong. Katakan kepada (SP1) bahawa beliau sebenarnya memberi keterangan palsu dimahkamah dan hakikatnya (SP1) memang mendesak dan memaksa Perayu untuk menandatangani surat tersebut. MENGAPAKAH PERAYU TIDAK MELETAKKAN BEBAN KEPADA (SP1) SEKIRANYA PERKARA TERSEBUT BENAR?? **Kalaulah betul, Perayu telah dipaksa oleh (SP1) untuk menandatangani surat (P2), mengapakah Perayu tidak membuat laporan polis mengenainya. Kalaulah Perayu dipaksa, beliau tidak perlu untuk datang ke pejabat untuk bekerja dan menjalankan kerja-kerjanya. Perayu tahu akan haknya untuk membuat laporan polis sekiranya ada perkara-perkara yang tidak benar berlaku di pejabat tersebut. Pada hemat saya, keterangan ini merupakan suatu perkara yang baru ditimbulkan dalam kes pembelaan dan justeru itu merupakan suatu keterangan yang terkemudian (*afterthought testimony*) dan sangat bahaya untuk saya menerimanya sebagai kes pembelaan Tertuduh.**

[54] Dalam menimbangkan keterangan yang terkemudian ini, saya merujuk kepada kes: *PP v Lin Lian Chen* (1992) 4 CLJ 2086 SC;; [\(1992\) 2 MLJ 561](#) SC dimana Hakim Mahkamah Agung Edgar Joseph menyatakan begini:

....

*".....The trial judge appreciated correct law when he held, as he did in fact hold, that the defence is entitled, through cross-examination of prosecution witnesses, to put its case at the earliest possible stage. **Indeed, it behoves the defence to do so, for we need hardly say that if a defence is sprung in court for the first time when the accused makes his defence from the witness box or the dock so that the prosecution is taken by surprise, the accused runs the risk of being criticized for having kept his defence 'up his sleeve', so to speak, and it being branded as a recent invention.....**"*

[55]Persoalan mengenai pembelaan "**a recent invention**", bukan sahaja ianya merujuk kepada sesuatu yang tidak benar, tetapi ianya juga bukanlah suatu fakta dan yang pentingnya ianya bukanlah keterangan yang boleh diambil kira untuk pertimbangan. Ini juga dijelaskan dalam kes: *Megat Halim Megat Omar v PP* (2009) 1 CLJ 154 CA; *AEG Carapiet v AY Derderian AIR* (1961) Cal 359. Dalam kes yang kedua ini, mahkamah memutuskan bahawa:

*".....It is wrong to think that this is merely a technical rule of evidence. **It is a rule of essential justice. It serves to prevent surprise at trial and miscarriage of justice, because it gives notice to the other side of the actual case that is going to be made when the turn of the party on whose behalf the cross-examination is being made comes to give and lead evidence by producing witnesses.** It has been stated on high authority of the House of Lords that this much a counsel is bound to do when cross-examination that he must put to each of his opponent's witnesses in turn, so much of his own case as concerns that particular witness or in which that witness had any share."*

[56]Begitu juga dalam kes: *Tan Kim Ho & Anor v PP* (2009) 3 CLJ 236 FC, Mahkamah Persekutuan memutuskan bahawa:

*".....This is however not to say that there is any burden placed on the accused to disprove any guilt or to prove innocence. It is only assessing the credibility of a witnesses in this case the 2nd appellant's credibility. **In order to determine whether an accused was telling the truth, one of the considerations is whether he had indicated his defence during the prosecution's case.....**"*

Apa yang dapat saya katakan adalah bahawa Perayu tidak konsisten dalam pembelaannya dan hanya menafikan sahaja penglibatan dan kebersalahan yang dilakukan olehnya. Dalam kes Mahkamah Rayuan *Losali v. Public Prosecutor* (2012) 2 CLJ 178, mahkamah menyatakan bahawa:

*".....the learned trial judge rightly held that the defence of the appellant was a bare denial. **It is trite law that the defence of bare denial is no defence. What this amounts to is this. That the appellant did not offer any explanation to the two charges and merely denied the evidence advanced by the prosecution.....***

The bare denial cannot in law raise a reasonable doubt and the appellant must be convicted for both the charges. Raja Azlan Shah CJ (Malaya) (as His Majesty then was) in *D.A. Duncan v. Public Prosecutor* (1980) 2 MLJ 195, had this to say in regard to the defence of simple denial.....in the circumstances of the prosecution evidence, the High Court came, in our view, to the correct conclusion that this denial did not cast a doubt on the prosecution's case against the appellant.....

[57]Dalam menyampaikan Keputusan, mahkamah ini ingin merujuk kepada kes Mahkamah Persekutuan iaitu kes *D.A. Duncan v PP* (1980) 1 MLRA 55, (1980) 2 MLJ 195, pada perenggan D menyatakan;

....

*"The defence was, in effect, a simple denial of the evidence connecting the appellant with the four boxes. We cannot see any plausible ground for saying that the four boxes were not his. In the circumstances of the prosecution evidence, the High Court came in our view, to the correct conclusion that this **denial did not cast a reasonable doubt on the prosecution case against the appellant**".*

Begitu juga dalam kes *PP v Ling Tee Huah* (1980) 1 MLRA 416,; [\(1982\) 2 MLJ 324](#) di muka surat 326,

"A mere denial without other proof to reasonably dislodge the prosecution's evidence is not sufficient".

[58] Fakta pembelaan pertama ini telah diambil kira oleh Hakim Sesyen dalam penghakimannya dimikasurat 48-49 Rekod Rayuan Jilid 1 seperti berikut:

".....76. Mahkamah mendapati pembelaan Tertuduh tiada nilai probative dan menafikan semata-mata kes pendakwaan. Dalam kes: Hasyim Rahman v. PP (2016) 1 LNS 506, Mahkamah Rayuan menyatakan:

*"the defence raised was a **bare assertion**" and has not been corroborated by other piece of evidence to render the same of probative value. Further, the appellant's defence ran counter to the uncontradicted evidence of the pathologist's (PW3) who testified that the event was unlikely to be accidental."*

77. Dalam kes: *Pathmanathan Loganathan v. PP* (2016) 1 LNS 58, Mahkamah Rayuan menyatakan:

*"The trial judge found that the defence is a **bilated defence, unreasonable, illogical and improbable and an afterthought. The defence has not cast a reasonable doubt in the prosecution's case and the prosecution has proved its case beyond reasonable doubt.** The appellant was therefore found guilty and convicted.*

*We agree with the reasons given by the trial judge in her grounds of judgment that the **defence is unreasonable, illogical and improbable and that the defence has failed to raise a reasonable doubt in the prosecution case.** We find that the trial judge has not erred in finding that the defence is a bare denial and an afterthought. For the reasons stated, we dismissed the appeal and affirm the conviction and sentence"*

Persoalan Akhir

Adakah Perayu dapat mematahkan Anggapan menurut Seksyen 409B [Kanun Keseksaan](#)??

[59] Setelah meneliti segala keterangan-keterangan yang dikemukakan oleh kedua-dua pihak pendakwaan dan pembelaan, maka beban untuk mematahkan Anggapan adalah terletak keatas Perayu diatas Imbangan Kebarangkalian. Diatas perkara-perkara ini, saya berpuashati dengan kedapatan Hakim Sesyen bahawa pihak

Perayu telah gagal dalam tugas akhir mereka untuk mematahkan Anggapan menurut Seksyen 409B [Kanun Keseksaan](#). Dimukasurat 49 penghakiman Rekod Rayuan dinyatakan begini:

“(78).....dalam kes: *La Ode Ardi Rasila v. Public Prosecutor* (2015) 10 CLJ 48, Mahkamah Rayuan menyatakan:

“(40)*The legal burden of proof had shifted to the appellant by operation of section 105 of the Evidence Act. As for the quantum of proof required to discharge that burden, it is the civil burden of proof, which is lighter than proof beyond reasonable doubt but heavier than to merely cast a reasonable doubt in the prosecution case: PP v. Yuvaraj* (1968) 1 LNS 116;; (1962) 2 MLJ 189 PC; *Mohamad Radhi Yaakob v. PP* (1991) 3 CLJ 2073;; (1991) 1 CLJ (Rep) 311;; [\(1991\) 3 MLJ 169 FC](#).....

(79) Mahkamah mendapati pembelaan Tertuduh gagal mematahkan anggapan seksyen 409B [Kanun Keseksaan](#) atas imbalan kebarangkalian. Tiada juga mana-mana saksi di panggil bagi memberikan nilai probative dan sokongan terhadap keterangan Tertuduh.....”

[60] Adalah menjadi suatu undang-undang muktamad bahawa Mahkamah Rayuan tidak akan mengganggu dengan suatu keputusan yang dibuat oleh mahkamah bawahan melainkan keputusan tersebut “*manifestly unsustainable at law*”. Dalam kes Mahkamah Rayuan: *Alandu A/L Santhanasamy v Public Prosecutor* (2013) MLRAU 371, YA Hamid Sultan bin Abu Backer, HMR memperingatkan :

“*It is well settled that in the hands of the trier of facts to assess the quality of evidence and to determine whether the evidence on record justifies a conviction. In so doing it the court orders an acquittal or conviction it cannot be set aside by the appellate court unless it records a finding that the view taken by the trial court was not a possible reasonable view of the evidence on record (See Pramod Mandal v State of Bihar (SC) (2004) 4 LRI 24; PP v Thenegaran A/L Murugan* [\(2013\)3 MLJ 328](#))”.

[61] Dalam mengkaji kes rayuan dihadapan mahkamah ini, mahkamah ini telah meneliti segala keterangan-keterangan saksi-saksi kes pendakwaan dan kes pembelaan serta dokumen-dokumen ekshibit yang dikemukakan. Mahkamah ini juga telah menilai secara terperinci hujahan-hujahan yang dikemukakan oleh peguam dan Timbalan Pendakwa Raya. Mahkamah ini seterusnya telah mengkaji secara mendalam setiap isu-isu yang ditimbulkan oleh peguam dan Timbalan Pendakwa Raya dari segala aspek perundangan, **mahkamah ini tiada menemui sebarang kekhilafan yang ditinggalkan oleh Hakim Sesyen**. Sebaliknya, **Mahkamah ini mendapati segala isu-isu yang ditimbulkan oleh pihak-pihak telah diadili secara terperinci oleh Hakim Sesyen dan dinyatakan dalam penghakimannya. Mahkamah ini juga mendapati tiada sebarang merit dalam rayuan yang dikemukakan oleh pihak Perayu**. Seajar dengan perkara ini, Mahkamah ini berkewajipan untuk menolak keseluruhan rayuan oleh Perayu dan mengekalkan penghakiman keputusan yang dibuat oleh Hakim Mahkamah Sesyen. **Mahkamah ini bersetuju dengan Hakim Sesyen dan mendapati Perayu bersalah dan disabitkan dengan kesalahan menurut [Seksyen 408 Kanun Keseksaan](#)**.

Hukuman

[62] Dalam menentukan apakah bentuk Hukuman yang bersesuaian terhadap Perayu dalam menentukan Rayuan yang dibuat, Mahkamah ini sering merujuk kepada suatu prinsip yang dinyatakan secara jelas dalam kes: *PP v. Jafa bin Daud* (1981) 1 MLRA 413, [\(1981\) 1 MLJ 315](#) seperti berikut:

“.....**sentence according to law**, means that the sentence must not only be within the ambit of the punishable section but it also be assessed and passed accordance with established judicial principles....”

[63]Mahkamah ini juga merujuk kepada kes: *R v. Ball* (1951) 35 Cr App R 164 apabila menyatakan:

*“.....our law does not therefore fix the sentence for a particular offence but it fixes a maximum sentence and leaves it to the court to decide what is, within that maximum, the appropriate sentence for each criminal in the particular, **the court has the right and duty to decide whether to be lenient or severe.....**”*

[64]Justeru itu, **hukuman yang hendak dikenakan terhadap Perayu mestilah setimpal dengan kesalahan yang dilakukan**, “seriousness” kesalahan dan tahap penglibatan pesalah-pesalah itu sendiri. Prinsip ini diakui dalam kes: *R v. Ipeelee* (2012) 1 SCR 433:

*“...proportionality...is not just a sanction. First, the principles ensures that a sentence reflects the gravity of the offence. ...**it promotes justice for the victims and ensures public confidence in the system of justice.**Secondly, the principles of proportionality ensures that a sentence does not exceed what is appropriate, given the moral blameworthiness of the offender.....”*

[65]Justeru itu, dalam menentukan suatu hukuman yang setimpal,adalah menjadi **tugas mahkamah ini untuk memberikan pertimbangan yang sewajarnya kepada faktor-faktor “aggravating factor” dan “mitigating factor”** sebelum sesuatu hukuman tersebut dilupuskan. Konsep ini juga dinyatakan dalam kes: *Yusmarin Samsuddin v. PP* (1999) 1 MLRA 477,; (1999) 4 CLJ 391, mahkamah menegaskan seperti berikut:

.....the principles of sentencing have long been entrenched and well settle in our criminal law jurisprudence and the court seized with such jurisdiction is empowered to take into account the following consideration:

- (a) *The extent and seriousness of the offence committed;*
- (b) *The guilty person's antecedents and*
- (c) *The public interest*

[66]Dalam kes: *Public Prosecutor v. Abdul Halim Ishak & Ors* (2013) MLRAU 235,; (2013) 9 CLJ 559 dinyatakan seperti berikut:

*.....denunciation, in the context of sentencing, is achieved by the imposition of a sentence the severity of which makes a statement that **the offence in question is not to be tolerated by society either in general or in a specific instance.** The statement made may be directed at any combination of the public at large, victims, potential offenders and individual offenders. In part its aims are similar to that of deterrence, It has also been seen to be associated with retribution. (Law Reform Commission New South Wales).....”*

[67]Dalam meneliti kesalahan yang dilakukan oleh pihak Perayu ini, ianya merupakan **suatu kesalahan yang amat serious dan melibatkan imej dan nama baik Pengadu yang turut tercemar. Dalam ekadaan yang sedemikian, Hakim Mahkamah Sesyen jelas tidak mempertimbangkan bahawa orang awam akan hilang kepercayaan dan kewibawaan Pengadu dumasa-masa yang akan datang.**

[68] Dalam penghakiman Hakim Sesyen beliau tidak mempertimbangkan situasi bagaimana susahnya **Pengadu yang terpaksa menanggung malu dan reputasinya terjejas akibat “dikatakan” telah bertindak tidak adil dan pilih kasih** diantara staf-stafnya terutamanya Perayu walhal Pengadu merupakan ketua yang bersifat murni dan bertolak ansur terhadap semua sta-stanya termasuk Perayu. Pengadu yang merupakan seorang celebrity perlu menerangkan kepada para peminat-peminatnya tentang keadaan yang terpaksa beliaualui akibat daripada tindakan Perayu ini.

[69] Rakan-rakan Artis yang seangkatan dengan Pengadu, yang rela berkorban segala jiwa dan raga untuk menaikkan nama Malaysia ke persada dunia turut tercemar akibat perbuatan Perayu. Dalam keadaan begini, Hakim Sesyen langsung tidak menghayati sikap jujur rakan-rakan Artis. Pada hemat saya, sepatutnya Hakim Sesyen dalam penghakimannya perlulah menjatuhkan suatu hukuman yang keras **demi menjaga kepentingan nama baik rakan-rakan artis dan martabat negara Malaysia.**

[70] Dalam masa mahkamah ini ingin membuat suatu keputusan yang adil, mahkamah telah menimbangkan **faktor kepentingan awam yang mana mengatasi kepentingan peribadi Perayu sendiri.**

[71] Justeru itu, Mahkamah ini perlulah memainkan peranan yang sewajarnya bagi memastikan kesalahan seperti begini tidak akan berleluasa dengan menjatuhkan hukuman yang amat keras agar ianya **menjadi suatu bentuk hukuman yang amat keras (deterrence) kepada mana-mana pihak yang ingin melakukan suatu kesalahan yang serupa begini.**

[72] Dalam kes rayuan ini, tiada rayuan balas dikemukakan oleh Timbalan Pendakwa Raya terhadap hukuman yang diperintahkan oleh Hakim Sesyen. Walaubagaimanapun begitu, setelah mengambil kira faktor-faktor seperti di atas dan dengan mengambil pendekatan kepentingan awam hendaklah mengatasi pertimbangan tentang “crushing effect” hukuman-hukuman tersebut terhadap Perayu, **berdasarkan kepada peruntukan Seksyen 323 dan Bab 31 Kanun Prosedur Jenayah**, saya menggunakan kuasa semakan untuk mengkaji semula hukuman yang dijatuhkan oleh Hakim Sesyen. Suatu peranan yang wajar perlu dimainkan oleh Mahkamah untuk memastikan kesalahan-kesalahan seperti di dalam kes ini tidak berleluasa di mana dengan izin, **“a strong message must be sent to the public that the court views such offences with complete detestation and abhorrence”.**

Di atas perkara-perkara ini, Mahkamah ini meminda Hukuman yang dijatuhkan oleh Hakim Sesyen seperti berikut:

-PENJARA 7 TAHUN MULAI HARI INI DAN DENDA RM50,000 jika gagal 1 tahun penjara

[73] Mahkamah ini merasakan adalah adil, wajar dan saksama setelah mempertimbangkan segala sudut prinsip undang-undang yang berkaitan dan alasan-alasan yang telah dinyatakan diatas. Mahkamah ini merakamkan ucapan terima kasih kepada DPP dan pihak Peguam terlibat di atas kerjasama yang diberikan dalam melupuskan kes ini.